

**PREZES URZĘDU
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
URZĄD OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW DELEGATURA W ŁODZI**

90-051 Łódź, Al. Piłsudskiego 8
Tel. (0-42) 636-36-89, Tel/Fax (0-42) 636-07-12, Tel. Centrala (0-42) 636-72-11, wew. 259
E-mail: lodz@uokik.gov.pl

Łódź, dnia 10 sierpnia 2001 r.

RŁO 5S/565-1/01/AK/1498

DECYZJA Nr RŁO 17/2001

Na podstawie:

I. art. 11 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2000r. Nr 122, poz. 1318), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu sprawy wszczętej na wniosek Haliny Wodzisławskiej Usługi Pogrzebowe we Włoszczowie, (*tajemnica przedsiębiorcy*), przeciwko Zofii Okręglickiej Kompleksowe Usługi Pogrzebowe we Włoszczowie, ul Kilińskiego 23, nie stwierdza się stosowania praktyki ograniczającej konkurencję polegającej na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na rynku usług pogrzebowych poprzez pobieranie przez Zofię Okręgliką jako dzierżawcę prosektorium prowadzącego usługi pogrzebowe, opłat za przechowywanie zwłok w prosektorium wyłącznie od osób, które zleciły wykonanie pochówku konkurencyjnemu zakładowi pogrzebowemu,

II. art. 11 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 2 pkt. 5 ustawy powołanej w pkt. I, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu sprawy wszczętej na wniosek Haliny Wodzisławskiej Usługi Pogrzebowe we Włoszczowie. (*tajemnica przedsiębiorcy*), przeciwko Zofii Okręglickiej Kompleksowe Usługi Pogrzebowe we Włoszczowie, ul Kilińskiego 23, nie stwierdza się stosowania praktyki ograniczającej konkurencję, polegającej na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na rynku usług pogrzebowych poprzez ograniczenie przez Zofię Okręgliką jako dzierżawcę prosektorium prowadzącego usługi pogrzebowe, czasu pracy prosektorium w dni powszednie i nie wydawanie zwłok w niedziele i święta,

III. art. 10 ust. 2 w związku z art. 8 ust. 2 pkt. 5 ustawy powołanej w pkt. I, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu sprawy wszczętej na wniosek Haliny Wodzisławskiej Usługi Pogrzebowe we Włoszczowie, ul Czarnieckiego 9, przeciwko Zofii Okręglickiej Kompleksowe Usługi Pogrzebowe we Włoszczowie, ul Kilińskiego 23, uznaje się za praktykę ograniczającą konkurencję na lokalnym rynku usług pogrzebowych wprowadzenie przez Zofię Okręgliką jako dzierżawcę prosektorium prowadzącego usługi pogrzebowe, obowiązku obecności rodziny zmarłego przy wydawaniu zwłok „prosektorium lub przedstawienia upoważnienia do odbioru zwłok potwierdzonego przez notariusza, radcę prawnego czy osobę urzędową i stwierdza się zaniechanie stosowania tej praktyki.

IV. art. 75 w związku z art. 69 ust. 1 i 3, w związku z art. 70 ust. 1 ustawy powołanej w pkt I w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakeruje się Zofii Okręglickiej Kompleksowe Usługi Pogrzebowe we Włoszczowie uiszczenie na rzecz Haliny Wodzisławskiej Usługi Pogrzebowe we Włoszczowie kwoty 105 zł (słownie: sto pięć zł) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

UZASADNIENIE

Do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Łodzi wpłynął wniosek Haliny Wodzisławskiej Usługi Pogrzebowe we Włoszczowie (zwana dalej Wnioskodawcą) o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko Zofii Okręglickiej Kompleksowe Usługi Pogrzebowe we Włoszczowie (zwana dalej Z. Okręglicka) w sprawie naruszenia zakazu określonego w art. 8 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (j. t. Dz. U. z 1999r. nr 5:?, poz. 547 ze zm.), obecnie art. 8 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1315) (zwana dalej ustawą antymonopolową). Wnioskodawca zarzucił, że Z. Okręglicka jako dzierżawca jedyne go we Włoszczowie prosektorium, świadcząc równocześnie usługi pogrzebowe,

przeciwdziała ukształtowaniu się warunków do rozwoju konkurencji na tym rynku, poprzez pobieranie opłat za przechowywanie zwłok w prosektorium wyłącznie od osób, które zleciły wykonanie usług; pogrzebowych konkurencyjnemu zakładowi pogrzebowemu Wnioskodawcy (k. 13-14). Uzależnienie przez dzierżawcę prosektorium bezpłatnego przechowywania zwłok od zlecenia mu wykonania usługi pogrzebowej powoduje, że usługi pogrzebowe Wnioskodawcy stają się mniej atrakcyjne. Koszt pogrzebu, który wykonuje zakład pogrzebowy Wnioskodawcy powiększa bowiem, w każdym takim przypadku, opłata za przechowywania zwłok w prosektorium, w sytuacji, gdy opłata ta nie jest doliczana do ceny usług pogrzebowej wykonywanej przez Z. Okręglicką. Na dowód Wnioskodawca przedstawił przykłady rezygnowania klientów z jego usług na rzecz Z. Okręglickiej i przedłożył zestawienie strat poniesionych z tego tytułu. Zdaniem Wnioskodawcy Z. Okręglicka nie ma prawa do pobierania opłat z tytułu przechowywania zwłok w prosektorium, gdyż jest to sprzeczne z prawem. Taka praktyka zmusza Wnioskodawcę do uczestniczenia w rynku na warunkach zdecydowanie mniej korzystnych i jest antykonkurencyjna.

W dniu 29 sierpnia 2000 r. Urząd wszczął postępowanie antymonopolowe w tej sprawie, o czym zawiadomił strony pismem z dnia 26 września 2000 r.

W odpowiedzi Z. Okręglicka odrzuciła zarzuty (k. 39) i stwierdziła, że nie pobierała od rodzin osób zmarłych w szpitalu opłat za przechowywanie zwłok, ale pobierała opłaty na pokrycie kosztów utrzymania prosektorium. Obowiązujące rodzaje odpłatności zasady pobierania opłat Z. Okręglicka wyjaśniła w piśmie z dnia 2 listopada 2000 r. (k.48). Opłaty za przechowywanie zwłok w prosektorium były zróżnicowane nie według kryterium rodzaju przedsiębiorcy, który wykonywał usługę pogrzebową, lecz w zależności od tego czy zgon nastąpił w szpitalu, czy poza szpitalem. W pierwszym przypadku Z. Okręglicka nie pobierała opłat od szpitala za przechowywanie zwłok przez pierwsze trzy doby, ale rodzina zmarłego (lub osoba upoważniona do zorganizowania pogrzebu) ponosiła na rzecz dzierżawcy opłatę eksploatacyjną na pokrycie kosztów utrzymania prosektorium i kaplicy przyszpitalnej. W drugim przypadku, opłaty pobierane były już za pierwszą dobę przechowywania zwłok, od rodzin osób zmarłych (lub osób upoważnionych do wykonania pochówku). Opłaty obowiązywały w każdym przypadku, bez względu na przedsiębiorcę wykonującego usługę pogrzebową. Rodzinom osób zmarłych, które zleciły Z. Okręglickiej wykonanie usługi pogrzebowej udzielane były zniżki do ceny trumny, wiązank i wieńców pochodzących z produkcji jej zakładu. Zdaniem Z. Okręglickiej pobieranie opłat na pokrycie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, a także praktyka negocjowania cen, w tym udzielanie upustów za kompleksowość usługi, jest zasadą normalnie stosowaną w obrocie gospodarczym. Działania takie są wyrazem konkurencji panującej na tym rynku i w żadnym razie nie ograniczają warunków do jej rozwoju (k 49). Z. Okręglicka przedłożyła jako dowód w postępowaniu Postanowienie o umorzeniu śledztwa - dochodzenia Prokuratury Rejonowej w Jędrzejowie przeciwko Z. Okręglickiej, wobec nie popełnienia przestępstwa wyłudzenia nienależnych jej kwot pieniędzy od rodzin osób zmarłych, za przechowywanie zwłok w prosektorium (k 149-150).

W kolejnych pismach Wnioskodawca podtrzymał zarzuty i przedłożył dodatkowo, jako dowody, plik rachunków z wyszczególnionymi opłatami za „usługi prosektoryjne”, którymi Z. Okręglicka obciążyła klientów zakładu pogrzebowego Wnioskodawcy (k. 287-288, 290-29, 296302).

W piśmie z dnia 27 stycznia 2001 r. Wnioskodawca podniósł dodatkowe zarzuty wobec Z. Okręglickiej (k 87):

1/ ograniczenie dostępu do prosektorium konkurencyjnym zakładom pogrzebowym przez ograniczenie godzin pracy prosektorium od poniedziałku do piątku od 8 do 13, w soboty od 8 do 12 i zamknięcie prosektorium w niedziele i święta,

2/ utrudnienie konkurencyjnym zakładom pogrzebowym dostępu do prosektorium dla odbioru zwłok przez nie wydawanie zwłok konkurencyjnym zakładom, mimo posiadanego pisemnego upoważnienia rodziny zmarłego.

Zdaniem Wnioskodawcy ograniczenia te nie dotyczyły zakładu pogrzebowego dzierżawcy prosektorium.

Z. Okręglicka odrzuciła również te zarzuty. Zasady wydawania zwłok oraz godziny pracy prosektorium były niezmiennie od wielu lat, ponieważ wprowadził je i stosował do czasu wydzierżawienia, właściciel prosektorium Zakład Opieki Zdrowotnej we Włoszczowie Szpital im. J. Pawła II. Jako dzierżawca prosektorium Z. Okręglicka wprowadziła dodatkowo możliwość całodobowego telefonicznego uzgadniania terminu odbioru zwłok z prosektorium poza stałymi godzinami i dniami otwarcia (k. 141, 172). Na dowód Z. Okręglicka przedłożyła oświadczenia trzech innych zakładów pogrzebowych (k 145-146), a także oświadczenia pracowników zakładu pogrzebowego Wnioskodawcy (k 190-191, 264), którzy stwierdzali brak utrudnień przy odbiorze

zwłok z prosektorium.

Urząd zawiadomił strony o rozszerzeniu postępowania antymonopolowego o nowe zarzuty (k 219).

W okresie od dnia 22 maja 2001 r. do dnia 1 lipca 2001 r. na wniosek Wnioskodawcy postępowanie było zawieszane (k 226, 231).

W piśmie z dnia 13 kwietnia 2001 r. Wnioskodawca przedstawił zarzut zawarcia przez Z. Okręglicką i Zespół Opieki Zdrowotnej we Włoszczowie Szpital im. J. Pawła II zakazanego porozumienia w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt. 6 ustawy antymonopolowej (193-196). polegającego na oddaniu prosektorium w dzierżawę przedsiębiorcy prowadzącemu usługi pogrzebowe, co jest praktyką eliminującą z rynku konkurentów. Organ antymonopolowy wskazał, że podniesiony zarzut dotyczy innego stanu prawnego i faktycznego niż tuczące się postępowanie i może być przedmiotem odrębnego postępowania antymonopolowego (k 201). Wnioskodawca wniósł takie żądanie, Urząd wszczął postępowanie antymonopolowe z dniem 3 lipca 2001 r.

Organ antymonopolowy ustalił:

W niniejszej sprawie Urząd wyodrębnił i zdefiniował dwa rynki właściwe. Pierwszy rynek usług przechowywania zwłok w prosektorium. W aspekcie geograficznym rynek ten obejmował teren miasta i gminy Włoszczowa. Drugi rynek to rynek usług pogrzebowych. Geograficznie rynek ten obejmował ten sam teren miasta i gminy Włoszczowa.

Na rynku usług przechowywania zwłok w prosektorium działalność gospodarczą prowadziła tylko Z. Okręglicka, jako dzierżawca jedyne na tym rynku prosektorium. Z. Okręglicka prowadziła równocześnie działalność gospodarczą na rynku usługi pogrzebowych. Na tym rynku konkurentem Z. Okręglickiej był Wnioskodawca. Obaj przedsiębiorcy działali w warunkach duopolu.

Z. Okręglicka dzierżawiła prosektorium i kaplicę przyszpitalną od Zespołu Opieki Zdrowotnej we Włoszczowie Szpitala im. Jana Pawła II. Umowa dzierżawy została zawarta w wyniku przetargu, w którym uczestniczył również Wnioskodawca. Zgodnie z umową dzierżawy (umowa nr 6/2000) z dnia 14 czerwca 2000r. - k 50-53). Z. Okręglicka ponosiła wszystkie koszty utrzymania i eksploatacji prosektorium (par.9, 10, 11, 12 umowy), a także płaciła wydzierżawiającemu czynsz dzierżawny (par. 5 umowy). W zamian, miała ona prawa prowadzenia działalności gospodarczej związanej z obsługą pogrzebów w pomieszczeniach prosektorium (par. 16 umowy).

Zasady działania prosektorium i obowiązki Z. Okręglickiej w zakresie przechowywania zwłok regulował ~ 7 ww, umowy dzierżawy. Na bazie tej umowy Z. Okręglicka, wprowadziła regulamin korzystania z prosektorium i cennik usług związanych z przechowywaniem zwłok (k.54,5s). Dokumenty te obowiązywały wszystkich, którzy korzystali z prosektorium dla przechowywania zwłok, bez względu na wykonawcę usługi pogrzebowej. Rodziny osób zmarłych ponosiły stałą opłatę zwaną opłatą eksploatacyjną (do 30 listopada 2000 r. - k 2~8), a pa tym terminie opłat za zwrot kosztów utrzymania prosektorium (k 143). Dodatkowo płatne było wydawanie zwłok po godzinach pracy prosektorium , a także wykonywanie innych usług na życzenie rodziny Badanie dokumentów, a także kontrola przeprowadzona przez Urząd w siedzibie Z. Okręglickiej wykazały, że obowiązkowe, stałe opłaty za korzystanie z prosektorium i opłaty z tytułu usług wykonywanych w prosektorium, były wyszczególnione w fakturach wystawianych klientom innych zakładów pogrzebowych, pod nazwą „usługi prosektoryjne”.

Urząd stwierdził, że w fakturach za usługę pogrzebową wykonaną przez Z. Okręglicką, opłata za „usługę prosektoryjną” nie była wyodrębniona. Analiza materiału dowodowego wykazała, że opłaty te były częścią ogólnej kwoty zapłaconych rachunków za usługę pogrzebową. Przychody z tytułu korzystania z prosektorium przez klientów innych zakładów pogrzebowych pokrywały w badanym okresie tylko około (*tajemnica przedsiębiorcy*)% kosztów utrzymania prosektorium (k. 174-176, 178-179), tym (*tajemnica przedsiębiorcy*)% kosztów zmiennych. Tym samym pozostałe koszty pokryli klienci Z. Okręglickiej. Urząd wykluczył możliwość skrośnego subsydiowania usług pogrzebowych.

Wobec faktu, że koszty prosektorium stanowiły istotną część kosztów usługi pogrzebowej (z reguły 25%-30%), a Z. Okręglicka nie wykazała strat na prowadzonej działalności w zakresie usług pogrzebowych Urząd wykluczył możliwość stosowania dumpingu celem wyeliminowania konkurencji z tego rynku. Opłaty za usługi prosektoryjne pobrane przez Z. Okręglicką od klientów Wnioskodawcy były odpowiednie do opłat wykazanych przez Z. Okręglicką jako pobranych od własnych klientów (k. 181-184, k. 250-253, z k. 287-288, 290-293, 296-302). Klienci obu zakładów pogrzebowych w jednakowym stopniu ponosili jednostkowe koszty utrzymania prosektorium. O konkurencyjności rynku świadczy fakt, że wysokość opłat za wykonaną usługę pogrzebową (cena trumny, kwiaty,

usługa przewozu) pobieranych w badanym okresie przez Z. Okręglicką i Wnioskodawcę była podobna (k. 181-184, k.197).

Godziny pracy prosektorium były zgodne z art. 32 g ust 3 pkt. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91 poz.408, ze zm.). W myśl tego przepisu czas pracy pracowników prosektorium nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 26 godzin i 15 minut na tydzień. Z.Okręglicka wprowadziła całodobowy dyżur telefoniczny, w celu umożliwienia uzgadniania terminu odbioru zwłok z prosektorium po godzinach pracy prosektorium (k 172). Godziny pracy prosektorium pokrywały się z godzinami pracy punktu usług pogrzebowych Z.Okręglickiej otwartego w pomieszczeniach prosektorium (k 248).

Z.Okręglicka potwierdziła, fakt odmowy wydania zwłok z prosektorium z powodu nieobecności rodziny zmarłego(k 212). Warunek taki przewidywał obowiązujący do 30 listopada 2000 r. regulamin prosektorium (k. 55). Z. Okręglicka przyznała, że żądała upoważnienia do odbioru zwłok, potwierzonego przez notariusza, radcę prawnego lub osobę urzędową (k.213). Powyższy regulamin obowiązywał do 30 listopada 2000 r. (k 248) i został zmieniony z dniem 1 grudnia 2000 r. Nowe zasady nie przewidywały kwestionowanych obostrzeń.

Organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Przepis art. 8 ust. 2 pkt. 5 ustawy antymonopolowej zakazuje nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym przez przedsiębiorcę, polegające na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji. Istotą nadużycia dominującej pozycji na rynku jest ograniczenie przez przedsiębiorcę samodzielności pozostałych uczestników rynku w taki sposób, aby uczestniczyli oni w obrocie na zasadach im narzuconych i mniej korzystnych niż by to miało miejsce w warunkach działania mechanizmów rynkowych.

Dla stwierdzenia naruszenia tego zakazu niezbędne jest udowodnienie spełnienia następujących przesłanek praktyki ograniczającej konkurencję:

1. posiadanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej
2. nadużywanie pozycji dominującej
3. przeciwdziałanie warunkom niezbędnym do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Zgodnie z art. 4 pkt. 9 ustawy antymonopolowej przez pozycję dominującą rozumie się pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%. Z ustaleń omanu antymonopolowego wynika, że pozycja rynkowa Z.Okręglickiej jako przedsiębiorcy na rynku usług przechowywania zwłok w prosektorium spełniała kryteria pozycji dominującej. Jako dzierżawca jedyne go we Włoszczowie prosekiorium posiadała ona 100% udziału w tym rynku. Taki udział w rynku umożliwiał jej dyktowanie kontrahentom warunków dostępu do prosekiorium. Tym samym pierwsza przesłanka została spełniona.

Nadużycie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na określonym rynku może dotyczyć rynki przez niego nie zdominowane. Z. Okręglicka prowadziła jednocześnie działalność gospodarczą na konkurencyjnym rynku usług pogrzebowych we Włoszczowie. Przechowywanie zwłok w prosekiorium zwykle poprzedza usługę pogrzebową. Cena usług przechowywania zwłok w prosekiorium stanowi istotną część kosztów pochówku, a organizacja dostępu do prosekiorium decyduje o możliwości i szybkości wykonania usługi pogrzebowej. Jednorodność warunków dostępu do prosekiorium w celu wykonania pochówku ma decydujące znaczenie dla swobody działania zakładów pogrzebowych i ich kontrahentów i jest warunkiem rozwoju konkurencji na rynku usługi pogrzebowych.

Z ustaleń Urzędu wynika, że Z. Okręglicka pobierała opłaty za usługi przechowywania zwłok w prosekiorium. Opłaty podstawowe były kalkulowane na podstawie ogólnych kosztów utrzymania i eksploatacji prosekiorium. Dodatkowe opłaty były pobierane za wykonanie dodatkowych usług wykonywanych na życzenie rodziny zmarłego. Pobieranie pożytków z tytułu użytkowania prosekiorium, przez czas oznaczony w umowie dzierżawy, pozostaje w zgodzie z art. 693 § 1 k.c., a w tym przypadku, wynika też z istoty działalności gospodarczej określonej w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 1999r. Prawo o działalności gospodarczej (Dz. U. z 1999 r. Nr 101, poz. 1178). Ustawa wskazuje, że działalność gospodarcza jest co do zasady działalnością zarobkową. Opłaty były wyszczególnione w cenniku. Cennik opłat był jednakowy dla wszystkich i dostępny dla

zainteresowanych. Ocena stanu faktycznego wskazała, że klienci obu zakładów pogrzebowych w jednakowym stopniu ponosili jednostkowe koszty utrzymani; prosektorium. Urząd nie stwierdził pobierania tych opłat wyłącznie od osób, które zleciły wykonanie pochówku konkurencyjnemu dla Z. Okręglickiej zakładowi pogrzebowemu. Konkurencyjność rynku usług pogrzebowych potwierdził fakt, że wysokość pobieranych opłat za usługi pogrzebowe na tym rynku była podobna, a ewentualne różnice wynikały z różnic wymagań osób zlecających usługi pogrzebowe co do rodzaju wykonywanej usługi, a nie z tytułu odpłatności za prosektorium.

Wobec nie stwierdzenia stosowania przez Z. Okręglicką zróżnicowanych zasad pobierania opłat za korzystanie z prosektorium nie stwierdzono, aby zakładu te działały w zróżnicowanych z tej przyczyny warunkach konkurencji. Tym samym nie zostały spełnione przesłanki druga i trzecia.

Stąd orzeczono jak w punkcie I sentencji.

Ocena zasad dostępu do prosektorium wskazała, że Z. Okręglicka przeniosła do swojej działalności sprawdzone w praktyce rozwiązania dotyczące organizacji pracy prosektorium, stosowane od lat przez właściciela i dotychczasowego zarządcę prosektorium, tj. Szpital im. J.Pawła II we Włoszczowie. Urząd stwierdził, że ustalone godziny pracy i dni otwarcia prosektorium były typowe i zwyczajowo uznane na rynku lokalnym. Przyjęcie takiego czasu pracy prosektorium miało też uzasadnienie prawne. Czas pracy pracownika w prosektorium nie może przekraczać 5 godzin dziennie, co przewidują przepisy art. 32 g ust. 3 pkt. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91 poz.408, ze zm.).Otwarcie prosektorium ponad ten czas wymagałoby zatrudnienia pracowników na dwie zmiany. Zgodnie z art. 5 cytowanej ustawy o działalności gospodarczej przedsiębiorca ma prawo do wykonywania działalności gospodarczej w sposób wolny, skrepowany wyłącznie przepisami prawa. Oznacza to że Z. Okręglicka miała prawo do oceny opłacalności ekonomicznej decyzji w sprawie liczby zatrudnionych i czasu pracy prosektorium.

Tym samym nie stwierdzono, aby spełniona była przesłanka nadużycia przez Z. Okręglicką pozycji dominującej na rynku przez bezprawne ograniczenie godzin pracy prosektorium w celu przeciwdziałania warunkom niezbędnym do rozwoju konkurencji na rynku.

Stąd orzeczono jak w punkcie II sentencji.

Ustalenie przez Z. Okręglicką w regulaminie pracy prosektorium warunku odbioru zwłok wyłącznie w obecności członka rodziny, a także żądanie aby upoważnienie do odbioru zwłok było potwierdzone przez notariusza, radcę prawnego lub osobę urzędową było niezgodne z przepisami kodeksu cywilnego dotyczącymi przedstawicielstwa. Zgodnie z art. 95 par. 1 k.c. każda czynność prawna może być dokonana przez przedstawiciela, a ograniczenie tej zasady może być wprowadzone tylko w ustawie. Zgodnie z art. 96 k.c. umocowanie do działania w cudzym imieniu może się opierać na oświadczeniu reprezentowanego (pełnomocnictwo). Bezprawne ograniczenie przez Z. Okręglicką zarówno kręgu osób upoważnionych do odbioru zwłok jak i sposobu udzielania pełnomocnictwa umożliwiła Z. Okręglickiej udowodniona wyżej, pozycja dominująca na rynku. Konkurenci i klienci nie mieli możliwości wyboru innego prosektorium dla załatwienia sprawy. Takie zachowanie Z. Okręglickiej było wyrazem nadużywania siły rynkowej.

Komplikując załatwianie formalności związanych z organizacją pogrzebu Z.Okreglicka ograniczyła swobodę działania zarówno konkurentów jak i konsumentów. W konsekwencji, bez żadnego wysiłku ze swej strony, czyniła bardziej korzystną ofertę swojego zakładu pogrzebowego. Kompleksową usługę można było zamówić na miejscu bez spełniania żadnych dodatkowych wymagań ze strony zleceniobiorcy. Takie zachowanie przedsiębiorcy zakłócało warunki do swobodnej konkurencji na rynku usług pogrzebowych.

Tym samym spełnione zostały przesłanki art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy antymonopolowej.

Urząd stwierdził w trakcie postępowania, że od 1 grudnia 2000 r. Z. Okręglicka zaniechała żądania dodatkowego poświadczenia przez notariusza, radcę prawnego czy osobę urzędową upoważnienia do odbioru zwłok, a także został usunięty z regulaminu warunek uczestniczenia rodziny zmarłego w czasie odbioru zeskok z prosektorium. Warunki te obowiązywały w okresie od 1 czerwca 2000 r. do 1 grudnia 2000 r.

Stąd orzeczono jak w punkcie III sentencji.

W punkcie IV decyzji Urząd nakazał Z. Okręglickiej zwrot kwoty 105 zł. na rzecz Wnioskodawcy. Wnioskodawca złożył w postępowaniu spis kosztów (k. 27 i). na które składały się wynagrodzenie radcy prawnego- pełnomocnika - w wysokości 1500 zł. i opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 1 ~ zł. Zgodnie z art. 69 ust. 1 pkt. 3 ustawy antymonopolowej do niezbędnych kosztów postępowania strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się jego wynagrodzenie jednak nie wyższe niż wynikające ze stawek określonych w odrębnych przepisach. Na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1997 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz czynności radców prawnych (Dz. U. nr 154, poz. 1013, ze zm.) wynagrodzenie to wynosi 300 zł. Urząd uznał żądanie strony dotyczące zwrotu kosztów postępowania w wysokości 315 zł i rozdzielił te koszty stosunkowo, odpowiednio do częściowego uwzględnienia żądań strony w postępowaniu antymonopolowym.

Stąd postanowiono -jak w punkcie IV sentencji.

Od decyzji niniejszej służy stronom odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Łodzi, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

Na postanowienie niniejsze rozstrzygające o kosztach postępowania (pkt IV decyzji) służy stronom zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Łodzi, w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia postanowienia.

Otrzymują:

1. Pan Marian Gajewski
Radca Prawny Pełnomocnik
Halina Wodzisławska
Usługi Pogrzebowe
Kancelaria Radcowska ul. Szansa 6/6
28-300 Jędrzejów
2. Zofia Okręglicka
Kompleksowe Usługi Pogrzebowe
ul. Kilińskiego 23
29-100 Włoszczowa